

Fine Architecture

Final Project: Searching for the core principles

By Avi Bloch

Prologue

The love of Architecture has led me to the question: what makes architecture good? This project showcases a breakpoint of a repeating design and planning process of the same structures. This process allowed me to dive deep and scrutinize the definition of “Fine Architecture”, and the principles for designing it.

Fine Architecture Exists

I am exposed to the work of architects on a daily basis. Some works fill me with a sense of serenity, possibly belonging, while others conjure discomfort, like they are pushing me away. I noticed this was beyond a matter of personal taste – I could point at “good architecture” and its counterparts. However, the idea of “good architecture” does not go over well. In what sense is “good architecture” good? I tackled the question by examining art. As in Fine Arts, architecture can also be “fine”. This is the birthplace of the term “Fine Architecture”. In my mind, fine art is one that invokes a deep emotional response when encountered, and this depth is by design. I asked myself what are the principles that constituted the artist’s work, and realized that I need a process by which I can formalize these principles.

From The Grand Tour to The Revolution

First, a theoretical basis must be established. In order to recognize fine architecture, some diligence is due. This research, which can be likened to “The Grand Tour” of the 18th century, is based on the observation that fine architecture has been created across history. Each era and its people, with their distinct lives, characteristics, and technology, brought forth fine architecture.

In search of the underlying thread that encompasses fine architecture, I stumbled upon a recurring phenomena – the structures I perceived to be fine architecture inhabited both a logical and an emotional side. The two sides of experience co-existed in these works. Take for example the Greek columns. Beyond fulfilling their purpose in the most efficient way – the Greeks designed their columns to look and behave like a tree trunk. The imitation of nature is an imitation of what was then considered divine. The bark of a tree symbolizing life, the Greek columns standing as an ode to the Gods governing it. It was an embodiment of the logical laws of nature, and the humane yearning for compassion in the same structure – complementary, not contradicting.

Equipped with these insights, I believe that the fine balance between the logical and emotional does is the basis of fine architecture. Yet intuition alone will not suffice. A more formal understanding of these intuitions is required if I ever wish to be able to design fine architecture.

The Process

My plan was to base myself on an iterative and reflective approach. First, I study and design some simple structure, then I ask whether it is “fine” or not. Of course, the more interesting question is what makes it fine or not. After drawing some conclusions as to the properties that are most important to the decision, I repeat the process, creating more structures which grow in their complexity, from a bus station to a campus. It is too easy to fall in love with your own design, and forget that this is a learning process. One of the most important things I learned from this project is to not be afraid of scraping my work, sometimes in its entirety, in order to continuously improve.

אני חשף לאדריכלות באופן יומיומי. ישנן יצירות אשר משרות תחושות נוחות ורוגע, ולעומתן עבודות אחרות יכולות לייצר תחושה של אי שקט. התחושות האלה אינן בהכרח טעמי האישי – יכולתי ממש להצביע על מקרים של “אדריכלות טובה” ועל דוגמאות נגדיות לה. יחד עם זאת, הרעיון של “אדריכלות טובה” יכול לצרום באוזן.

פרולוג

אהבה לאדריכלות הובילה אותי לשאול: מה הופך אדריכלות לטובה? הפרויקט מציג נקודה בזמן של תהליך תכנון חוזר ונשנה של אותם מבנים. תהליך זה מאפשר לרדת לעומק ולבחון את ההגדרה של “אדריכלות טובה”, וקווי יסוד לתכנון שלה.

אדריכלות טובה קיימת

אני נתשף לאדריכלות באופן יומיומי. ישנן יצירות אשר משרות תחושות נוחות ורוגע, ולעומתן עבודות אחרות יכולות לייצר תחושה של אי שקט. התחושות האלה אינן בהכרח טעמי האישי – יכולתי ממש להצביע על מקרים של “אדריכלות טובה” ועל דוגמאות נגדיות לה. יחד עם זאת, הרעיון של “אדריכלות טובה” יכול לצרום באוזן.

באיהו מובן “אדריכלות טובה” היא טובה? לקחתי השראה מהדרך בה מאפיינים אמנות. כמו Fine Arts, האומנויות היפות, גם לאדריכלות היכולת להיות “יפה”. מכאן נולד המושג Fine Architecture, “אדריכלות טובה”. בעיני, אמנות טובה היא אמנות שמפגש עמה מייצר חוויה רגשית עמוקה, שעומקה הוא עומק מחושב. שאלתי את עצמי אילו עקרונות הובילו את פעולות האמן, והבנתי שעלי לגבש תהליך דרכו אוכל לנסח עקרונות אלו.

מהגרנד טור למהפכה

חחילה יש ליצור תשתית תיאורטית לעבוד איתה. כדי לזהות אדריכלות טובה דרושה הכנה מקדימה. לכן, התחלתי לחקור. המחקר הזה, בדומה ל”סיום הגדול” (The Grand Tour במקור) מהמאה ה-18, מתבסס על האבחנה כי אדריכלות טובה נעשתה לאורך ההיסטוריה. כל תקופה ומאפייניה הייחודיים, עם האנשים שחיו בה והטכנולוגיה שעמדה לרשותם, הביאו אדריכלות טובה לעולם.

בניסיון למצוא את החוט המקשר בין יצירות אדריכליות טובות, הבחנתי בתופעה חוזרת: המבנים שנחפסו בעיני כאדריכלות טובה הכילו צד לוגי וצד רגשי, ושני הצדדים חיו בהרמוניה. ניקח לדוגמה את העמודים היווניים. מעבר לכך שהם מגשימים את ייעודים בצורה היעילה ביותר, היוונים עיצבו את העמוד כך שיראה ויפעל כמו גזע עץ. דימוי הטבע נועד לדמות את מה שנחשב בזמנו לאלוהי. גזע העץ מסמל חיים, העמודים היווניים הם מוזהו לאלים המושלים בחיים. העמוד היווני הוא התגלמות חוקי הטבע הלוגים, והכמיהה האנושית לחמלה, באוזה מבנה – לא כניגודים, אלא כמשלימים.

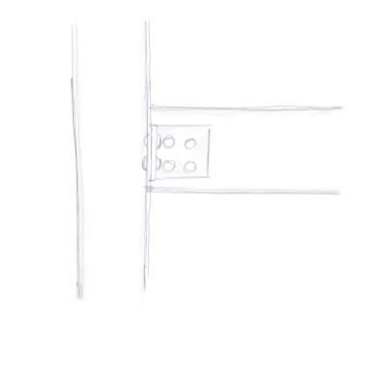
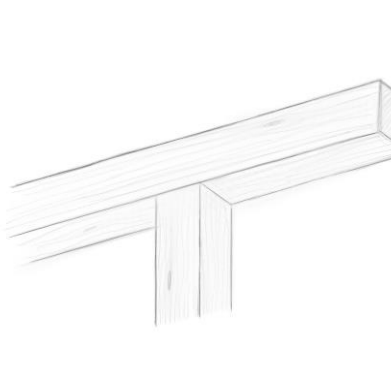
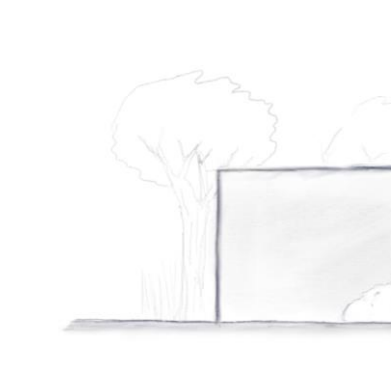
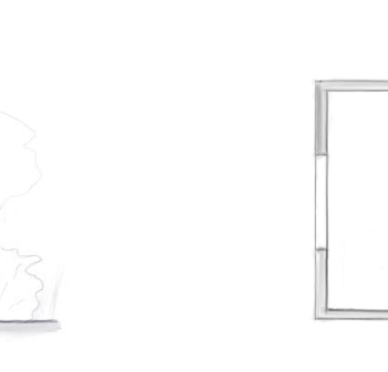
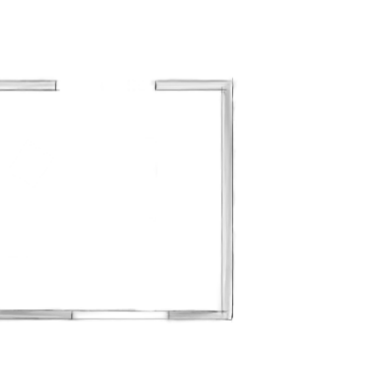
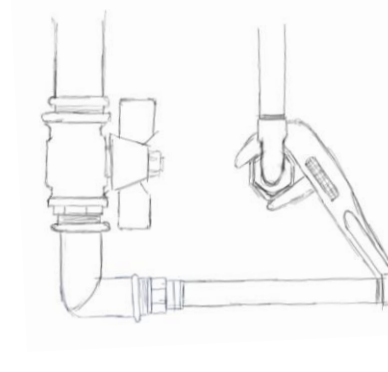
עם התבונות האלה, אני סבור שהאיזון העדין בין הלוגי לרגשי הוא נמצא בסיס לאדריכלות טובה. אבל האינטואיציה הזאת לבד לא תספיק, עלי למצוא דרך לנתח אדריכלות טובה כדי להיות מסוגל לתכנן כזאת.

התהליך

החלטתי לנקוט בגישה חזרתית ורפלקטיבית. התחלתי בתכנון מבנה פשוט, ובחנתי האם הוא “טוב” או לא. השאלה המעניינת יותר היא מה הופך אותו לכה. לאחר הסקת מסקנות באשר לתכונות שהובילו להחלטה האם התכנון יכול להיחשב אדריכלות טובה, חזרתי על התהליך, תוך יצירת מבנים נוספים העולים ברמת המורכבות, החל מתחנת אוטובוס וכלה בקמפוס. קל להתאהב בתכנון של עצמך, ולשכוח שמדובר בתהליך למידה. אחד השיעורים החשובים שלמדתי מהפרויקט הוא לא לפחד לזרוק עבודה שנעשתה, לפעמים בכללותה, על מנת להשתפר באופן מתמיד.

Properties and Interactions

The following section will detail the properties of fine architecture I found in my research. These properties encompass different aspects of the design process and its components. It should be noted that they are not independent of each other but intertwine and constantly interact. Therefore, they serve to be more than just guidelines to design; they should be revisited repeatedly during the entirety of the design and planning process. When questions arise along the way, these properties are the northern star.

					
Skeleton	Materials	Shape	Reusability	Maintainability	Context
The skeleton of the structure should blend with its environment, be timeless and open to change. A skeleton of fine architecture is one that acknowledges the temporality of its populators and the permanence of its presence.	When choosing materials for the structure, two things should be considered: what are the inherent characteristics of some material, and how do we as humans perceive it. Materials in fine architecture are chosen purposefully, and evoke a sense of authenticity.	Humans are driven towards an aesthetic of balance between the orthogonal and the organic. These two are not two sides of a coin, but rather of a spectrum. The shapes used in works of fine architecture evoke a sense of equilibrium by being complementary to their environment, and aesthetically coherent with each other. An urban setting will benefit from an organically shaped building, while a cube shaped cabin will enrich its inhabiting forest.	A structure does not possess one objective function, but is rather a showcase of many potential ones. As time changes, so do the requirements and preferences of the people. Fine architecture creates a bedrock for many programs. As the old brick factory becomes a vibrant restaurant, the reuse of structures grants it a life of its own, injecting it with spirit. When planning structures with fine architecture in mind, we are granting it the life and spirit it deserves.	Considering the permanent essence of structures described in previous subsections, a sense of serenity is achieved when a structure is designed with the foresight that one day it will falter. Maintainability is a privilege of our modern times, as technology allows us to design and plan for the unknown. When something breaks, fixing should be easy. When there is a need for a change in infrastructure, it should not be a dreaded task.	Derived from the latin word contextus, meaning “to weave together”, a work of fine architecture is weaved into the history, people, and nature it is surrounded by. Learning about the context of a place one wishes to work in is an analytical action with an emotional result: It brings forth the <i>genius loci</i> , the spirit of the place. When designing fine architecture, the architect should know the place’s story. They should experience the change in infrastructure. Only then can their work be a part of the story.

שלד	חומרים	צורה	שימוש מחדש	תחזוקה	הקשר
השלד של מבנה אמור להימזע במסיבה שלו, להיות על זמני וניתן לעיבוד של אדריכלות טובה הוא כזה המכיר בזמניות של המשמשים בו ובקביעות של נוכחותו.	כאשר בוחרים חומרים למבנה, יש להתחשב בשני דברים: מה הם המאפיינים הטבעיים של החומר, וכיצד אנו כבני אדם תופסים אותם. אדריכלות טובה תומרים בחיים בקפידה, ועטורים תחושה של אותנטיות.	בני אדם נמשכים לאסתטיקה של איזון בין האורגנונלי לאורגני, אלו לא שני צדדים של מטבע, אלא שני קטגור של אדריכלות טובה עושה שימוש בצורות המערות פרויוולגיה של זמנו, כפי שהתפעל היטן עשו עם המסיבה, ויצירת קונטרסיות אמטיות אותם עם הטנייה. מסיבה יצירות הנה ממגנים מרוב צורות אופריות. כיעד מבנה חמוד יטיבם עם היער בו הוא נובן.	למבנה אין מטרה אחת בלבד, אלא הוא מציג מרחב של שימושים אפשריים. כאשר חוסמים משתנים בין גם הדרושות התערפות של אנשים. אדריכלות טובה היא ששנית לפורגמות זרות. בני שהתפעל היטן עשו להבנים הופך למקום בילוי, השימוש מחדש במבנה מעניק לי חיים משל לעצמי, נתון לו גשמה.	בהתחשב בכך שמבנים הם דבר נייח, כפי שתואר קודם לכן, תכנון כבון וזאה קדימה. כאשר מבנה מושכנן בדיעה שהוא יזדקק לתחזוקה, תחשבו רוגע משתנה. תחזוקה היא פרויוולגיה של זמנו, כאשר טכנולוגיה מאפשרת להיעדר לעתיד לא ידוע. כאשר משוה נעבר, או כאשר תשתיות צריכה לעבור שינוי, פעולות הפיתוח לא צריכות להימיל מורא, אלא להיות פשוטות וייטיות.	כפי שהמילה קשר נובעת מהמילה “קשר”, אדריכלות טובה קשורה להיסטוריה, אנשים והטבע מסובג אותה. לסידרת ההפטר של המקום בו נעבדה היה פעולה אמטית עם גנול רגשי – היא מוליכה את רוח המקום. תכנון אדריכלות טובה, על האדריכל להיות את הסיפור של המקום בו הוא תכננו, להיות אותו – על מנת שהעבודה שלו תוכל לקחת חלק בסיפור.

The Work Presented

The buildings shown in this stand are the culmination of a year’s worth of searching for the principles of fine architecture. They should be apparent in each model, from the small bus station to the large complex.

This presentation is not a finished product, but rather a breakpoint in the process. I believe that I did achieve my goal in some of the buildings presented. Even though this project marks the end of 5 years of learning, I intend to continue searching for ways to create fine architecture throughout my career.

Acknowledgments

I want to thank my instructor, for giving me the freedom to think outside the box and was a true guide along the path. The last year was the most fruitful one in my studies, probably my life, thanks to him. I want to thank my parents, Robert and Daniela, for supporting me, believing in me and being by my side throughout my life. Without you none of this was possible, and my success is credited to you. To my friends, who advised, spoke their mind, listened, phrased, simplified, and were above all the best listeners – throughout the project and our shared studies.

Finally, I want to thank the love of my life, my partner, Ronni. Thank you for the days, nights and years. This project is also yours. Standing beside me amidst the craziness, of the project and the world, leaves my feet on the ground and my head soaring high.

For that, I am grateful.

קווי יסוד ואינטראקציות

החלק הבא מתאר את קווי היסוד לתכנון אדריכלות טובה כפי שעלה מהתהליך המתואר. יש לציין שקווי היסוד אינם בלתי תלויים, אלא נמצאים באינטראקציה זה עם זה. לכן, אין להתייחס אליהם כקווי מנחים בלבד, אלא לחזור אליהם לאורך כל תהליך העיצוב והתכנון. קווי היסוד נועדו לשמש כמנפץ בעת התכנון.

מוצג כאן

הבניינים המוצגים כאן הם התגלמות של שנה של חיפוש אחר קווי היסוד של אדריכלות טובה. קווי היסוד נוכחים בכל מודל, מתחנת האוטובוס ועד לקמפוס.

הצגה זו היא נקודה בזמן של תהליך החיפוש אחר אדריכלות טובה. אני סבור שהשגתי את שריצתי בלמק מהמבנים המוצגים כאן. על אף שפרויקט זה מסמל את סימונן של חמש שנות לימוד, אני ממוכנן להמשיך לחפש דרך לייצר אדריכלות טובה לאורך הקריירה.

תודות

אני רוצה להודות למנחה שלי, שנתן לי את החופש לצאת מהקופסה והיה מורה דרך אמיתי בתהליך. בזכותו השנה האחרונה הייתה הפורה ביותר בכל שנות הלימוד, ואף בחיי בכלל. אני רוצה להודות להורים שלי, דניאלה ורוברט, שתמכו בי, היו לצדי והאמינו בי לכל אורך החיים. בלעדיכם כל זה לא היה מתאפשר, וכל הצלחה שלי היא לזכותכם. לחברים שלי, שריעצו, הביעו דעה, ניסחו, פישטו, והיו יותר מכל אוזן קשבת – במהלך הפרויקט ולאורך כל הלימודים.

לסיום אני רוצה להודות לבת זוגתי ואהבתי חיי, לרוני. תודה לך על כל הימים, הלילות, והשנים. הפרויקט הזה הוא גם שלך. העמידה שלך לעדי בכל הסירוף, של הפרויקט ושל העולם, מאשריה אותי עם רגליים על הקרקע וראש בעננים.

על כך אני אסיר תודה.

